

סרט ציוני, המצולם

איזה היסטוריה נהדרת יכולה להיות לעם ישראל אילו נתנו לבמאי טוב להמציא אותה. ברור ששום במאי גדול לא היה מחריב את הבית. ואילו היה מחריב אותו היה מיד, לאחזן מכן, מתקן אותו, כי אי אפשר לגמור סרט כמו בחורבן. במאי טוב היה מוליד לבני ישראל יותר מלכים, עושה מהם עם יותר חזק, ממליך אותם על העמים האחרים, ולא נותן לאיזה ממלכה עלובה כמו מצרים או כמו אשור למרר להם את החיים.

הבמאי גרסי (יוהנה של המלאכים) קוואר לרוביק כמעט עשה את זה. הוא כמעט

רכב ישראל ופרשיו
הוא חשף רים, ואותו השאילו מהם היהודים, מימי משה, ועד רכב זה לא עזר, כמובן, לפרעה מהסרט להינצל מן

רעמסס מלך

המתחרה של היהודיה

בדרך הרעה, וגורמת בכך לאבדנו המוחלט יחד עימו אובדת גם הממלכה הגדולה, וגם ה

קולנוע

סרמים

שלושה אנשים בנהר

סכין במים (בן יהודה, תל אביב; פולין) גבר ואשה יוצאים לשוט בסירת מפרש, בנהר. הם לוקחים איתם ביטניק צעיר, בתור טרמפיסט. הם שטים בסירה, על פני הנהר, ולמחרת היום חוזרים הביתה. זוהי המסגרת של אחד הסרטים הנפלאים ביותר שנראו בארץ בשנים האחרונות. בין שלושה האנשים, שהם יחידים בנהר הגדול, נוצרים מתחים, מאבקים, המקבילים למתחים ולמאבקים המצויים בין מיליוני האנשים על פני כדור הארץ.

מתמזגים יחד. הבעל המכונן לוקח את הטרמפיסט הצעיר לסירה, על מנת ליתפאר בפניו, להראות את כוחו. במשך הזמן ההתרחבות הופכת לקנאה, והקנאה לשנאה. האשה העומדת מן הצד שופטת במאבק בין השניים שכבת לבסוף עם ה' מנצח, למרות שאיש בעצם לא ניצח, וחוזרת

האשה ב"סכין במים"
כאילו דבר לא קרה

אל בעלה על מנת להמשיך לחיות איתו, כאילו דבר לא קרה. הבמאי רומן (שני אנשים וארון) פולנסקי צילם את הקרביים של האנשים, את כל מה שנעשה בתוכם, והשתמש לשם כך בכל תנועה, בכל כלי, ובאווירה הסמלית של הנהר השומם והסירה הבודדה השטה בתוכו.

הצילומים הנפלאים, כמו המשחק הנפלא וכמו המוסיקה הנהדרת, מתמזגים יחד, ו' הופכים את הסרט לחוויה גדולה מיוחדת במינה.

המציינות והמפקדות

אחדים באו במרוצתה (מקסים, תל אביב; ארצות הברית) פראנק סינטרה, שהיה פעם סופר, ועכשיו הוא לא, מתדרדר במרוון החיים. הוא הולך עם זונות ושותה קוניאק. האנשים בעיר לא אוהבים אותו, כי יש לו שם מקולקל. וכשהוא מתאהב באשה אחת הגונה, היא אומרת לו: "אינני אחת הפרוצות שלך. ברגשותי הנני אשה רגילה. אני מ' עריצה את כשרונך, אבל מדוע אינך יכול להיות לי ידיד בלבד?" או הוא אומר לה שהוא התאהב בה, ושאיף פעם זה לא קרה לו, והיא אומרת לו שבטח לכל אחת מהפרוצות שלו הוא אומר כך, ובניתיים השם הרע שלו מתפתח. אף אחד לא מבין אותו, וכשהחבר שלו אומר לו: "יש שני סוגים של נשים, יש נשים מציינות, ויש נשים מפקדות, וכשהן מפקדות אי וואבי לנו", כשהחבר שלו אומר לו את זה קשה מאוד להישאר כבר באולם. אין ברירה אלא להניח שהוא יתחתן איתה בסוף או לא יתחתן איתה, ולצאת החוצה לשאוף קצת אוויר צח.

בת השי"ד

מורמטי בדיין (תל אביב; אנגליה) היא מרגלת נשית וקשוחה, המובילה גברים ל' מיטות, ומחסלת נשים באגרופיה. יש לה אבא שהוא שייך ערבי, וחבר יפהפה (טראנס סטאמפ) ויריב נהדר (דירק

בוגארט). כל זה יש לה. מה שאין לה זה אוצר יהלומים. היא מנסה להשיג אותו. בהתחלה, לפני שהיא הוכנסה לסרט, היא היתה גיבורה של ספורי הרפתקאות מ' צויריים (קומיקס). עד שהבמאי הגדול, ג'וזף לוי, לקח אותה ועשה ממנה גיבורה של סרט.

הסרט שלה מלא הברקות ותעלולים ו' בדיחות מילוליות וקלנועיות ופארודיות על סרטי ריגול וסיפורי ריגול. אבל רוב ה' בדיחות והתעלולים הם פרטיים לגמרי. לא מיועדים לקהל הרחב.

כוכבים

בלי בגדים

כשורוניק ואנדל היתה בארץ, עסקה כל המדינה בעיון באברים המיוחדים שלה. היא עזבה את הארץ, ושכחו אותה כאן. אבל ב' עולם האברים המיוחדים שלה עדיין זוכים לתשומת לב.

השחקן הכי חשוב. בזמן האחרון הם הביאו אותה עד לסרט של ויסקונטי, והיא שיחקה שם לצידה של אני ג'ירארדו וסילבנה מנגנו.

היה לה שם תפקיד חשוב. היא היתה צריכה להיכנס לחדר של הגיבור הראשי, כשלגופה חולצה בלבד. היא היתה צריכה לשאול את הגיבור, אם היא מושכת אותו כמו סילבנה מנגנו או פחות ממנה, וכדי להרגיש את דבריה, היא צריכה היתה להירי מעל גופה את החולצה. והפלא ופלא, היא עשתה את זה.

"יש לי צורה פיסית די מיוחדת", היא מסבירה את העובדה שויסקונטי הגדול בחר בה לתפקיד, "אני גבוהה מאוד, ולא נראית כמו צרפתייה אלא כמו שוודית. במאים אור' הבים את זה."

ועכשיו, לאחר שהיא הופיעה כבר בסרט אמנותי, היא יכולה לשוחח קצת על כישרון המישיקה שלה. "אני חושבת שבהתחלה, ה' סקסאפיל עוזר מאוד בקולנוע, אבל אחר כך, מה שחשוב זה הכישרון. אי אפשר ל' הצליח במשך זמן רב בקולנוע בלי כישרון." וכדי להוכיח את דבריה, היא מוסיפה: "אני משחקת כבר המון זמן. שיחקתי בכל העולם. אין ארץ בעולם שלא השתתפתי בה. בסרט, לצידו של השחקן הכי חשוב שלה." אז מתי היא כבר תתחיל לכסות את הגוף ולגלות את הכישרון? "אף פעם. אני חושבת שגוף כמו שיש לי, אסור להסתיר. ואפילו כשאני מנסה להסתיר אותו, הצלמים לא נותנים לי. הם אוהבים לצלם אותי בלי בגדים."

תדריך

*** **על גברים ונשים** (אופיר, תל אביב) סאטירה חריפה של פייטרו גירמי, על המוסר החברתי, על המוסכמות והצב' עות הנדרשת כדי לשמור עליהם, בעיר אי' טלקית קטנה. סרט מלא רעיונות, מלא בדיחות, מתאים לקהל רחב ולקהל צר כאחד.

* **ליירי ד'** (אסתר, תל אביב) סופיה לורן מתחנת עם אציל אימפוטנט, וחיה עם אנרכיסט מלא מרץ. המוליד לה עשרות ילדים. פארודיה עייפה, של פיטר יוסטינוב.

*** **סכין במים** (בן יהודה, תל אביב) אסור להחמיץ (ראה ביקורת).

* **פורטונה** (מוגרבי, תל אביב) משרתת עולים תחיה בדרום הארץ, והולמת על חיים טובים יותר במקומות אחרים. גילה אלמגור מצויינת.

*** **ד"ר ז'וזואנו** (פאר, תל אביב) יצירתו המפוארת של דוד לין, לפי ספרו של בוריס פסטרוק. סיפור על משורר רגיש, החי את חייו הפרטיים, האישיים, במהפכה הגדולה, הדורשת מכל יחיד ל' שרת אותה, להיות למענה, ולמות למענה.

סרט העשוי במקצועיות רבה, עם הרבה נשמה, הנמצאת בתוך התמונות ההמוניות, בתוך תמונות ההפגנות, המלחמות, הקר' בות, ובתוך תמונות אינטימיות של יחסים בין שני אנשים, שזה פרחים, חלון בשלג. משחק מצויין של גולי כריסטי ושל רוד שטייגר, ומשחק רגיש של עומר שריף.

* **מקד עכברוש** (חן, חיפה) אנשים שונים, ממעמדות שונים, כפי שהם מתגלים בתנאים קשים של מחנה שבויים יפני.